РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
26 У. 5145/14
22.12.2016. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... бр. ..., поднетој против туженог Привремени орган града Београда, ради поништаја решења број: 434-546/14-С-20 од 21.02.2014. године, у предмету комуналне таксе, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.12.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за финансије Градске управе града Београда – Управе јавних прихода града Београда, Одељења јавних прихода за подручје градске општине Врачар, број: I-02-434-1Ф/3313-07-020 од 31.12.2007. године, као неоснована. Ожалбеним решењем тужиоцу је утврђена локална комунална такса за истицање фирме на пословном простору, адвокат, у Београду, у улици ... бр. ..., за период од 01.01.2007. до 31.12.2010. године, у укупном износу од 25.642,00 динара. Уколико обвезник доспеле, а неизмирене обавезе не измири у прописаном року, наплата ће се извршити принудним путем, с тим да трошкови падају на терет обвезника, као и да жалба изјављена против овог решења не одлаже његово извршење.

У тужби поднетој Управном суду дана 07.04.2014. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због нетачно утврђеног чињеничног стања, а из којег је изведен неправилан закључак. Истиче да се терети за неплаћену комуналну таксу за истицање фирме на пословном простору у периоду од 01.01.2007. године до 31.12.2007. године, те наводи да је потраживање неосновано јер је измирио све обавезе

по том основу. Истиче да му је службено лице Управе прихода града Београда издало званичне листинге о стању дуга за комуналну таксу за истицање фирме на пословном простору, од 07.04.2009. године и 27.11.2009. године, те да је дана 02.12.2009. године извршио уплату дуговања по листингу. Навео је да пошто је тужилац исплатио комплетно дуговање, не постоји његова обавеза за плаћање по истом основу. Са изнетих разлога предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени суда, оспореним решењем, у коме није било повреда правила поступка од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилном применом прописа, на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, одбијена жалба тужилаца изјављена на првостепено решење.

Из списа предмета произлази да је оспорено решење донето у извршењу пресуде Управног суда 7 У. 16826/12 од 15.01.2014. године, којим је уважена тужба тужиоца и поништено решење Градског већа града Београда, број: 434-968/11-ГВ од 11.10.2012. године, и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Након отклањања повреда правила поступања на које је указано наведеном пресудом, тужени орган је одлучио као у диспозитиву, јер је, полазећи од одредаба чл. 12, 15. и 16. Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС", број 62/06), члана 1. Одлуке о локалним комуналним таксама на територији града Београда („Службени лист града београда", број 30/02...43/07), и таксене тарифе која је саставни део наведене одлуке, тужени нашао да је првостепено решење којим је утврђена тужиоцу обавеза плаћања локалне комуналне таксе у износу одређеном диспозитивом тог решења, у свему правилно и на закону засновано. При томе тужени орган је навео да је непосредно утврђено да жалилац има истакнуту фирму на пословном простору у Београду, ул. ... бр. ..., која се налази у другој зони, те да комунална такса за обвезника, сходно Одлукама о локалним комуналним таксама које су се примењивале за 2007. годину, укупно износе 25.642,00 динара. Тужени орган је навео да је ценио навод истакнут у жалби "да радње које немају својство правног лица, не могу поистоветити са адвокатским канцеларијама, из разлога што Именик адвоката води адвокатска комора Београда, а не Агенција за привредне регисте и да адвокати нису самостални предузетници, па се на њих не може односити обавеза за плаћање комуналне таксе за истицање фирме", али је утврдио да су исти неосновани. Наводећи да је жалбене наводе оценио као неосноване обзиром да је одредбама члана 15. став 1. тачка 1. Закона о финансирању локалне самоуправе, прописано да се локалне комуналне таксе могу уводити за истицање фирме на пословном протору, а одредбом члана 16. став 1. истог закона, прописано је да је фирма сваки истакнути назив или име које упућује на то да

правно или физичко лице обавља одређену делатност, а одредбом тачке 3. Тарифног броја 8. Таксене тарифе Одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Београда, прописано је да су обвезници таксе из овог тарифног броја правна и физичка лица.

Одредбом члана 12. Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 62/06 и 47/11) прописано је да је обвезник локалне комуналне таксе корисник права, предмета и услуга за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе.

Чланом 15. став 1. тачка 1. истог закона прописано је да се локалне комуналне таксе могу уводити за истицање фирме на пословном простору, а према члану 16. став 1. тог Закона, фирма је сваки истакнути назив или име које упућује на то да правно или физичко лице обавља одређену делатност.

Према одредби члана 1. Одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Београда (“Службени гласник РС”, бр.30/02...6/12), уводе се локалне комуналне таксе које плаћају правна и физичка лица за коришћење права, предмета и услуга на територији града Београда и утврђују се обвезници, висина, олакшице, рокови и начин плаћања.

Управни суд је оценио да је неоснован тужбени навод истакнут у тужби, којим је указано на то да је потраживање неосновано јер је тужилац измирио све обавезе по том основу дана 02.12.2009. године, а по добијеним листинзима о стању дуга за комуналну таксу за истицање фирме на пословном просотру, те да пошто је тужилац исплатио комплетно дуговање, не постоји његова обавеза за плаћање по истом основу. Ово стога што је становиште суда да се наводи, односно наведена уплата не односе на управни поступак, односно на доношење решења првостепеног органа, већ наведена уплата може бити од утицаја приликом поступка наплате дуга.

Суд је ценио и остале наводе тужбе али је нашао да су без утицаја на законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.12.2016. године, 26 У. 5145/14

Записничар
Гордан Вукићевић,с.р.

Председник већа - судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР/ИО